

Abstrakt

Latitudinální gradient diverzity je obvykle vysvětlován třemi hlavními hypotézami: Hypotézou limitace zdroji, Hypotézou rychlejší speciace a Hypotézou nízkého konzervatismu. Ve své práci jsem testovala základní předpoklady těchto hypotéz na počtu původních a nepůvodních druhů cévnatých rostlin získaných z nové databáze GloNAF (Global Naturalized Alien Flora). Distribuce nepůvodních druhů mezi kontinenty se jeví nerovnoměrně (můžeme je rozdělit do dvou skupin – Austrálie spolu s Evropou, Severní Amerikou a Jižní Amerikou s Afrikou a Asií). Testovala jsem tedy vliv srážek, primární produktivity prostředí, teploty a historických proměnných (rozdíl srážek a teplot mezi poslední dobou ledovou a současností) jak v globálním, tak kontinentálním měřítku. Počet původních druhů roste s primární produktivitou, srážkami a teplotou a klesá se změnou teplot, což je v souladu se všemi zmíněnými hypotézami. Četnost nepůvodních druhů v globálním měřítku roste s množstvím srážek, a rozdílem teplot a klesá s teplotou a rozdílem srážek. V rámci jednotlivých kontinentů se však vztah mezi počtem nepůvodních druhů a vysvětlujícími proměnnými liší. Na rozdíl od jiných studií počet nepůvodních druhů nijak nekoreloval s počtem druhů původních. Zároveň se zdá, že výskyt nepůvodních druhů je ovlivněn jinými faktory než původní druhy a nekopíruje LGD.

Klíčová slova

Latitudinální gradient diverzity, cévnaté rostliny, původní druhy, nepůvodní druhy, produktivita, energie, historie.